

Den gudomliga galaktiska komedin

En berättelse om uthållighet, vänskap och laganda

Författare: "De Orimliga Domarna"

Kapitel 1: Brödrskapet och De Utvalda

Det var en gång fem fina ingenjörer som alla hade en dröm. De huserade i de djupaste källarvalven på SAAB i Linköping, i ett rum som officiellt inte fanns på några ritningar "Rum 67". Väggarna var täckta av analoga oscilloskop och ritningar på flygplan som var så snabba att de landade innan de startat. Luften var en tung blandning av ozon, flygbränsle och det billigaste kaffet som svensk industri någonsin kunnat uppbringa.

De fem insåg snabbt att deras vision var för stor för bara tio händer. De behövde varelser med oförstörd fantasi och kognitiv flexibilitet. De öppnade dörrarna och välkomnade sina praktikanter. Praktikanterna fick inte bara hämta kaffe, de fick tillgång till "Den Gyllene Utopin". Till en början kollade de fem ingenjörerna oroligt på varandra, vad hade de gjort? Praktikanterna var nästan som hopplösa till en början. De gjorde ingenting, förutom att mingla och skaka hand. Inget arbete är gratis tyckte ingenjörerna, och tid är pengar. Ingenjörerna kände att praktikanterna sållade bort deras dyrbara tid. Men ju mer tid det gick så började något att hända. De började att arbeta! Tillsammans började de skissa på idéer som fick de gamla analoga mätarna på väggarna att vibrera av ren skaparglädje. De var inte längre bara kollegor. De var en enhet, bundna av en ed svuren över ett gemensamt hat mot astrologer och pinterest-intresserade flygplans-posers.

Kapitel 2: De Galaktiska Prövningarna

Innan de fem ingenjörerna och deras nyantagna praktikanter tilläts lämna jordens atmosfär, tvingades de genomgå "Den Stora Utgallringen". Enligt ett dammigt dekret från den Intergalaktiska Standardiseringskommittén räcker det inte med höga betyg i flervariabelanalys för att få styra ett rymdskepp. Man måste ha "kosmiskt pannben".

De Olympiska Ingenjörsspelen ägde rum på Malmslätts flygfält, under en himmel som var lika grå som en ommålad Viggen. Det var här praktikanterna och ingenjörerna svetsades samman på riktigt genom svett, olja och en orimlig mängd silvertejp.

Gren 1: Synkroniserad Felsökning i Tryckkammare

Den första utmaningen var brutal. Hela gruppen låstes in i en tryckkammare som långsamt fylldes med kolsyrat vatten (för att simulera den sprudlande energin i rymden). De var iklädda tjocka vinteroveraller från 80-talet och utrustade med varsin trubbig matkniv. Uppdraget? Att laga ett läckande kretskort till en rymdsond.

Problemet var att ritningen till kretskortet endast fanns tillgänglig via en knastrig högtalare som läste upp instruktionerna på baklänges-finska, ackompanjerat av ett blockflöjts-solo. Här visade praktikanterna sin styrka: genom att kommunicera med handsignaler och använda sina egna tuggummin som isolering lyckades de täppa till läckan precis innan kolsyran nådde deras näsor.

Gren 2: Den gigantiska matkrisen

En ingenjör utan koffein är som en raket utan bränsle. Den är statisk och tung. I denna gren tvingades gruppen dricka "Ingenjörsblandningen" (en brygd gjord på lika delar espresso, batterisyra och rena drömmar). Med händer som vibrerade i 50 Hz var de sedan tvungna att utföra precisionsarbete, utsättas för helt galna G-krafter och fysisk påfrestning.

De fem ingenjörerna stod med klockstoppur i högsta hugg. 'Kom ihåg', skrek chefsingenjören från SAAB, 'i vakuum finns det ingen som hör dig tugga!'. Praktikanterna kämpade febrilt med de dinglande röda kablarna. Det såg absurt ut för ett otränat öga, men för en rymdexpert var detta en uppvisning i extrem motorik och hängivenhet. Den som inte kunde bemästra ett godissnöre under press skulle aldrig klara av att docka vid flygfältet när larmet gick.

Gren 3: JAS-Draget

Den sista och mest fruktade grenen krävde råstyrka och list. Gruppen tvingades dra en testrigg. En klumpig konstruktion av stål och gamla datorskärmar genom en hinderbana som representerade svensk byråkrati. När de till slut nådde mållinjen, täckta av olja och stolthet, stod det klart: De var inte längre bara en grupp individer. De var en maskin. En ostopptbar, aningen illaluktande, men tekniskt fulländad maskin. De fem ingenjörerna såg på sina praktikanter med tårar i ögonen och räckte över den ceremoniella silvertejps-rullen. De var redo. Galaxen väntade, och de hade precis bevisat att ingen mängd kolsyrat vatten eller finska instruktioner kunde stoppa dem.

Kapitel 3: Den Exotiska Flykten till Beyond Gravity

När de väl lämnade jordens trygga famn möttes de inte av tystnad, utan av de Dåliga Objekten. De blev jagade av "Deprimerade Drönare" som grät olja och "Aggressiva Brödrostar" som försökte hacka deras navigationssystem. Gruppen tvingades till en exotisk flykt genom ett maskhål som ledde dem direkt till de glänsande renrummen hos Beyond Gravity.

Här, bland kolfiberstrukturer som var lättare än luft och separationsmekanismer som var så precisa att de kunde klyva en atom med ett artigt "klick", fann de en fristad. I skydd av Beyond Gravitys steriliserade luft började ingenjörernas och praktikanternas affärsidéer att spraka av lycka. De insåg att rymden inte behövde fler vapen eller tråkiga vädersatelliter, den behövde *karaktär*. De satt uppe nätterna igenom och ritade prototyper på kanten av sina frystorkade matförpackningar. Bandet mellan dem var nu obrytbart; de var inte bara ett team, de var galaxens sista hopp mot den gråtrista ingenjörskonsten.

Men idag har ni inte bara kämpat på Beyond Gravity utan ni har också varit trogna kämpare i stora AUlympics. Där slogs ni med blod,svett och tårar. Ni fick genomlida ett flertal utmaningar bland annat den norska fyllan som ni tappert kämpade er igenom trots att det blev väldigt snurrigt. Ni fick utmana de största och yttersta kraften, gravitationen. Ni skulle fånga in stora satelliter från omloppsbana och få kontroll över dem, ett jobb endast för de mest framstående ingenjörer. Sedan stötte ni på utomjordningar och ni fick uppgiften att vara de första att kommunicera med främmande utomjordningar. Era utmaningar tog inte stopp där utan sedan fick ni uppgiften att föra ett kosmiskt meddelande vidare och se till att det kom fram som det skulle! Vi får hoppas att de som tog emot meddelandet kunde tyda det. Åh juste! Det var ju ni som dekrypterade någon annans meddelande också. Som belöning för allt ert hårda jobb fick ni lite välförjänt kosmiskt godis som ni fick tugga upp så snabbt ni kunde för att inte skada er på det farliga giftet som släpps ut ur dem om det kommer i kontakt med för mycket saliv.

Kapitel 4: Avslöjandet: Investeringshorisonten.

Det var vid randen av det svarta hålet *Sagittarius A**, där tiden går baklänges på tisdagar, som allt föll på plats. De fem ingenjörerna upptäckte den ultimata sanningen: Universum styrs inte av mörk materia eller tyngdkraft, utan av investeringslagar. Universum expanderar bara för att nya, absurda investerare pumpar in "Hopp-Energi" i existensen.

De insåg att de dåliga objekten de mött var prototyper skapade av De Orimliga Domarna, en grupp intergalaktiska miljardärer som blivit så rika att de börjat äta stjärnor till frukost och tappat all kontakt med logik. Men de fem fina ingenjörerna och praktikanterna hittade en lucka i det kosmiska systemet.

Om en grupp unga hjärnor kan presentera idéer som är så charmiga, så manipulativa eller så otroligt nischade att även en av de Orimliga Domarna känner en gnista av intresse, så kan de skriva om universums källkod. De kan rädda rymdtekniken från att bli en tråkig Excel-fil. Men de fem ingenjörerna är för gamla, för logiska, för SAAB-ifierade. De kan bygga allt, men de kan inte sälja sand i Sahara. Nu är ni utbildade, och ni har en del arbetslivserfarenhet. De behöver er. Vad är din bästa idé för att rädda galaxen?